

Příběh malého mostku

Dávno zasypaný rybník Jordán v Třebechovicích pod Orebem patřival do rozsáhlé rybníčné soustavy ve východních Čechách. Rybníky byly napájeny struhou, jejíž části jsou dnes již považovány za přírodní. Tam, kde bývala v Třebechovicích voda přemostěna, říká se dodnes Na látce. Právě k tomuhle místu se váže dávná událost.

Ve druhé polovině osmnáctého století se tu říkalo “U malého mostku”. Sama neblahá příhoda, ke které tady došlo, byla hlavním zlomem v osudech Jana Junka. Byl to člověk, který svá práva a názory prosazoval třeba i násilím. Proto byl často označován za pohoršlivého nekatolíka. Třebas byl i v právu, ale vyvolával rozbroje a protivil se úřadům. Tak se Junek stal nepohodlným třebechovickému magistrátu a bylo ustanoveno odeslat na slavný krajský ouřad obecní žádost “aby ten člověk zouplna z města vypuzen býti mohl”.

Jiná dochovaná listina však oslovuje třebechovické radní, aby prošetřili okolnosti údajného zavlčení Junkova syna do Pruska. Zachovali se my nic, my muzikanti. Že prý se o věci dozvěděli až z veřejného pobouření, které vyvolal ten nemrát Junek. Stalo se to při rozdělování nájmu pozemků. Junek chtěl získat polnost, kterou však radní nemínili mezi nájemce dělit. Když volal, že on ta práva má, nemaje v celé obci sobě rovného, vyvolal velké pobouření. Honem řeč obrátil a větu dokončil tím, že on “dal dva rekruty”. Mohlo jít právě o toho zavlčeného syna, praktiky verbifů známe. Násilí plodí násilí a Junkova nenávisť k římskokatolické církvi? Patrně odmítal změnit své staré vyznání.

Dobrý postoj ke katolické církvi měl jistý Václav Šolín. Ač evangelík, jako jediný nabídl přístřeší novému knězi, když fara ke starému kostelíku ve Vysokém Újezdě se teprve stavěla. Páter Václav Burger z Hradce Králové dokonce přečkal svou první noc ve hřbitovní márnici. Pak přespával u újezdského Šolína a konal svá kázání všude v okolí, kde se dalo. 26. prosince 1776 zašel Burger také do krňovické krčmy, aby tu vedl křesťanská cvičení. V šenku popíjel Junek, ale kaplana poslouchat nechtěl, tak se brzy vytratil. Postonávající kaplan se potom vděčně nechal odvézt kterýmsi sousedem do Třebechovic. Lehký vozík se právě blížil k malému mostku. Tam ve tmě číhal Junek. Vyřítit se do cesty a mávaje sekerou vykřikl:

“Tudy nechám projíždět jen magacínské vozy, ale kněze ne!” Polekaný kazatel chtěl utéci, ale jak za jízdy vyskočil z lehkého vozíku, pochroumal si nohu. Naštěstí se na cestě objevilo dvanáct husarů Wormserského pluku s desátníkem v čele. Ten se vrhl na Junka a sekeru mu vytrhl. Ale útočník se rval dále a nepřestával zuřit. Byl spoután a dopraven do třebechovické šatlavy. I přes kaplanovy přímluvy pohnal opočenský direktor “toho zbůjníka” před krajský soud k přísnému potrestání. Tam si nahledali dosti paragrafů, navíc bylo vyhověno stížnostem třebechovických občanů a Jan Junek tak skončil na dlouhý čas ve vězení.

Staré listiny i jejich prepisy jsou stále cennější, protože jsou spolehlivější, než lidová pověst. Podle místního názvu však víme, kde k přepadení došlo. Němý svědek události, malý mostek, už dávno zanikl.

B. Trnková